

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt V. Secunda disputationis pars, in qua ostenditur Christum Iesvm Mariæ Filium, verum fuisse Messiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT V.

Secunda disputationis pars, in qua ostenditur Christum IESVM MARIÆ Filium, verum fuisse Mesiam.

Validissimis & quam plurimis argumentis, Christus Dominus ostendit se esse verum Mesiam, ut sic etiam adimpleatur predicta in superioribus Danielis prophetia, illis verbis, *Confirmavit autem pactum multis*: ubi clarè prædixit Christum Dominum Evangelium, seu novum testamentum, (id enim sonat pactum) multis testimonijs, & argumentationum generibus comprobaturum. Quinque verò præcipuè modis sive argumentorum classibus demonstratur Christum Dominum, verum fuisse Mesiam, ejusque doctrinam à DEO esse profectam.

Quinque enim modis Dominus noster probavit se Mesiam esse, & doctrinam à Deo esse profectam, eamque cunctis hominibus ad percipiendam viam æternam omnino esse necessariam. Primum genus probationis constat multis,

Primò probatur testimonijs. Primum genus probationis constat multis, varijs, & adeò gravibus testimonijs, ut ea nulla tergiversatione eludi possint. Primum testimonium fuit Angelorum, in ortu Christi annunciantium pastribus eo die natum esse Salvatorem mundi. Secundum testimonium fuit Magorum, qui ex Oriente venientes, natum jam esse Regem Judæorum novæ stellæ miraculo confirmaverunt.

Luc. 2. Matt. 2. Luc. 1. & 2. Tertium fuit eorum, qui illo ipso tempore, quo Christus natus est, iustitia, pietateque, ac sanctitate insignes, & apud Judæos perquam nobiles habebantur, ut Elisabeth, Zacharias, Simeon & Anna. Quartum fuit multiplex testimonium, & præconium Joannis Baptistæ, cui Judæi non poterant contradicere. Quintum fuit testimonium DEI Patris magnificè & gloriose datum in baptismo, & transfiguratione Christi. Sextum fuit Moysi & Eliæ, qui apparuerant in transfiguratione Christi, & testificati sunt ipsum esse Mesiam. Septimum fuit testimonium ipsorum Pharisæorum, de quibus unus Nicodemus dixit: *Scimus, quia à Deo venisti Magister*. Octavum etiam ipsorum Dæmonum, qui ejeci ab ipso ex humanis corporibus affirmabant ipsum esse Christum, & Filium DEI.

Secundò miraculis. Secunda probatio versatur in miraculis Christi, quæ fuerunt plurima, maximaque. Quæ præcipue Judæi, ut refert Joannes cap. 7. dicebant: *Nunquid Christus, cum venit, plura signa faciet, quam quæ hic facit?* Dupliciter autem ex hoc loco urgentur Judæi, siquidem Dominus noster, & omnia miracula fecit, quæ facturum Mesiam prædixerant Prophetæ, & fecit ea miracula, quibus declararet, ac probaret se DEI Filium esse, verumque Mesiam.

Tertiò ex vita & moribus. Tertia probatio datur ex vita, & moribus, ex passione item, & morte Domini nostri. Eam enim vitam egit Dominus noster, ipsi moribus fuit, eam doctrinam prædicavit denique tali vita, moribus, & doctrina fuit, quasi futurum Mesiam vates præscitipserant. Ea præterea passus est à Judæis, eoque mortis genere necatus est, ut de ipso Isaiam capite 53. & Davidem Psalmo 21. vaticinatos esse, dubitari nullo modo possit. His adde prodigia, quæ Domino nostro morte contigerunt, Sol

Thom. à Jesu Oper. Tom. 1.

usquequaque defecit, & sanè præter naturalem rerum cursum, & ordinem horribili motu terra contremuit: velum templi discissum est: sepulchra patuerunt, multique de mortuis ad vitam revocati, visi sunt multis, & testificati IESUM esse Mesiam. Quibus prodigijs pernotus Centurio exclamavit: *Perè hic homo Filius Dei erat.*

Quartò & ultimum genus probationis, consistit in prædictionibus Christi Domini nostri, quarum omnium veritatem eventus comprobavit. Fuerunt autem prædictiones Christi se. è hujusmodi. a Prima fuit de sumptu ruina, & exitio Judæorum. b Secunda, de miraculis, quæ facturi erant ipsius Discipuli, & sectatores. c Tertia, de maximis & acerbissimis persecutionibus, quas erant passuri. d Quarta, de Evangelio suo per omnem terram prædicando. e Quinta, de Ecclesia sua usquequaque, & in universo orbe propaganda. f Sexta, quod eadem Ecclesia, licet foret ubique terrarum, & gentium oppugnanda, divexanda & conflanda, nihilominus tamen usque ad consummationem sæculi esset permansura. g Denique septima & ultima, de genere mortis suæ, de resurrectione post triiduum, de missione Spiritus sancti, de nomine suo apud omnes gentes nobilitando & clarificando.

Quinque verò genus probationis constabit ex sequentibus notis & signis Mesiam.

CAPVT VI.

De notis ac signis Mesia à Prophetis prædictis, ubi etiam simul ostenditur in Christo Domino fuisse reperta.

Quintum genus probationis constat vaticinijs, quæ ad unguem in Christo Domino completa sunt, ut prædixerat Daniel illis verbis: *Ut adimpleatur visio & prophetia*. Christo enim Domino veniente in mundum, impletae sunt omnes Prophetiæ: quia quæcunque prædixerunt Prophetæ Mesiam dicturum & passurum, ea omnia Dominus dixit, fecit, ac passus est: ideo etiam dixit ipse Dominus Math. 5. *Non veni solvere legem, sed adimplere*. Et ipsi Evangelistæ, cum narant dicta, facta, & passiones Christi, sæpe notare solent, *Ut adimpletur quod dictum fuerat per prophetam*.

Notandum vero est cum Pereyra in locum illum Danielis, in Græcâ lectione pro impleatur, haberi signetur, quasi dicat: *Ut signetur visio & Prophetia, quam lectionem secutus est Tertullianus, in lib. adversus Judæos, idem tamen est signari sive adimpleri Prophetias, ut ipse Tertullianus sequentibus verbis docet: Quid est, inquit, quod dicit Angelus, Signari visum & Prophetiam? Quoniam omnes Prophetæ nuntiabant de illo quod esset venturus, & pati haberet. Igitur quoniam adimpleta est Prophetia per adventum ejus, propterea signari visionem, & Prophetiam dicebat: ipsi enim signaculum fuit omnium Prophetiarum, adimplens omnia, quæ retro deo Prophetæ nuntiaverant. Post adventum enim Christi & passionem ipsius, jam non visio, neque Prophetia est, qui Christum nuntiet venturum. Denique hoc si non ita est, exhiberent Judæi post Christum Prophetarum aliqua volumina*

Quartò ex prædictionibus. Septem Domini nostri prædictiones. a Luc. 10. b Joh. 14. c Joan. 16. d Mat. 26. e Act. 1. f Ioan. 10. g Mat. 16. h Mat. 20.

Matth. 5.

Pereyra.

Tertull.